

[Henning Rasmussen]

Det er et af de områder, hvor finanslovsforlaget har en mánko. Det er urealistisk at tro, som finansministeren gør, at vi til næste år får 272.000 ledige. Det tal er vi allerede på nuværende tidspunkt oppe på for 1989. De første 10 måneder ligger det på 272.000; november og december er ikke med endnu.

Det vil sige, at man direkte forventer et fald i ledigheden til næste år. Det tror vi ikke på, og derfor er udgifterne til dagpenge selv efter opreguleringen til 600 mio. kr. for næste år undervurderet. Efter vor opfattelse er størrelsesordenen 1 mia. kr.

Der er andre steder, hvor tallene er urealistiske, og hvor finansministeren må vide bedre. Man regner med, at der til næste år vil blive solgt 105.000 nye biler. Tallet i år bliver 80.000. Hvor skal den stigning på 30 pct. komme fra? Hvem er det, der har råd til det i vore dage? Det skal ikke forbavse os, hvis tallet her er overvurderet med 1 mia. kr.

Jeg kunne nævne en række andre tilsvarende eksempler, ikke helt af den størrelsesorden, men alle eksempler, der på indtægtsiden er udtryk for overvurderinger og på udgiftssiden udtryk for undervurderinger.

Jeg har lagt mærke til en finurlig måde at forbedre finansloven på. Man har besluttet, at der skal laves et nyt princip, så stigning i skatterestancer skal regnes som indtægt. Det betyder, at da man regner med, at skatterestancerne stiger med 300 mio. kr. til næste år, bliver statens indtægter forbedret med 300 mio. kr. i 1990.

Der er en række engangsindtægter og engangsbespareser på op imod 5 mia. kr. Det er altså ikke varige, men kun 1-årige forbedringer. Den største post er salg af aktiver for 2.250 mio. kr. Langt de fleste af disse giver overskud. Det gælder færgerne »Peder Paars« og »Niels Klim«, og det gælder en lang række ejendomme og virksomheder. Derfor er vi i den situation, at hver gang vi fylder et beløb i kassen i 1990 ved et salg, mister vi overskud i de følgende år. Vi tror slet ikke på, at tallet 2.250 mio. kr. nås.

Finansministeren har netop oplyst over for os, at der i år foreløbig er kommet 144 mio. kr. i kassen. Der var budgetteret med 1 mia. kr., dvs. med 1.000 mio. kr. Vi tror ikke på de tal. Vi går ikke ind for princippet salg, men vi tror heller ikke på de tal, der er oplyst.

Der er en engangsindtægt på 1.200 mio. kr., fordi kommunerne i 1988 overvurderede deres skatteyderes indtægter, i øvrigt efter opfordring fra staten, og derfor skal betale 1.200 mio. kr. tilbage i 1990. Det er en engangsindtægt, og det giver ekstraproblemer i de kommende år at finde ud af, hvordan man varigt kan forbedre statens budget med 1.200 mio. kr.

Jeg kunne nævne en række andre eksempler fra budgettet 1990 og en række andre fra 1989-budgettet, der dokumenterer, at der sted efter sted ikke er dækning for de tal, der står.

Derfor er også 1990-finansloven skrøbelig og uholdbar. Det er på mange områder ikke varige og fremadrettede forbedringer, der er skabt ved forliget. Også derfor er det et dårligt forlig.

Socialdemokratiet har stillet sine egne ændringsforslag. De viser, hvordan en økonomisk forsvarlig finanslov for 1990 kunne have set ud, hvis den havde været led i en aftale om en langsigtet økonomisk politik mellem os, regeringen og andre partier, og hvis der havde været enighed om, hvordan vi kunne lægge skatte- og afgiftspolitikken til rette, så den kunne hjælpe en retfærdig og økonomisk forsvarlig indkomstpølitik på vej, hvordan man kunne hjælpe de ikkepensionsforsikrede lønmodtagere til en arbejdsmarkedspension og samtidig skaffe den nødvendige opsparing, hvordan vi kunne hjælpe erhvervslivet til større produktion, beskæftigelse og eksport, hvordan vi kunne skaffe langt flere pladser til uddannelse og få påbegyndt en ungdomsgaranti, hvordan vi kunne modernisere og effektivisere den offentlige sektor i samarbejde med de ansatte, og hvordan vi kunne have sikret en stram offentlig udgiftspolitik og samtidig hindre en uforsvarlig stigning i det private forbrug.

Det er derfor, at vi i vore ændringsforslag foreslår en fortsættelse af støtten til erhvervslivet med hovedvægten lagt på de nye og de små virksomheder, på dem, der har brug for forskning, på dem, der sætter eksport i gang, og på dem, der udvider antallet af uddannelsespladser især inden for erhvervsuddannelserne og på bedre vilkår for grundforskning. De foreslåede store nedskæringer i den kollektive trafik fjernes, så bl.a. DSB får den udvikling, der er aftalt med regeringen. Der tages fat på planlægningen af en række trafikinvesteringer. Jeg kunne nævne planlægningen af en forbedring af den kollekti-